

ταύτης ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου μέχρι τῆς σήμερον. Κατ' ἀρχὰς ἡ νόσος ὑπέστη ὕψουν ἐν Ἰσπανίᾳ καὶ μετεδόθη διὰ θαλάσσης ἀμέσως εἰς τὰ δυτικά παρ-
αλία τῆς Γαλλίας, ἔνθα μετ' ὀλίγον ἤρχισε νὰ ἐξαπλοῦται. Κατὰ τὰς ἐπι-
σήμεους τῶν ἀρχῶν τῆς Νικαίας πληροφορίας ἡ χολέρα ἐν τῇ πύλει ταύτῃ
ἐξηφανίσθη ὁλοτελῶς ἀπὸ τῆς 20. Ὀκτωβρίου. Ἐν ταῖς ἄλλαις χώραις
τῆς βορείου καὶ τῆς νοτίου Ἰταλίας, ἔνθα πολλοὶ ξένοι ἐγκαθίστανται ἕνεκα
τοῦ ἡπίου κλίματος, ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου δὲν ἐδημοσιεύθησαν ἐπίσημοι ἐκ-
θέσεις περὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς ὑφέ-
σεως τῆς χολέρας, γνωρίζομεν
δὲ μόνον ὅτι κατὰ τὰς πρώτας
ἐβδομάδας τοῦ Νοεμβρίου ἐν τῇ
πόλει Παλέρμω συνέβαινον κατ'
ἐκάστην 35 χολερικά κρούσματα.

Κατὰ πόσον δύναται τὰ
κράτη τῆς Μεσογείου θαλάσσης
νὰ προφυλαχθῶσιν ἐν τῷ μέλ-
λοντι ἀπὸ νέας ἐκ τῆς Ἀσίας ἐν-
σκήψεως τοῦ λοιμοῦ μᾶς διδά-
σκουσιν αἱ ἐκθέσεις περὶ τῆς νό-
σου ταύτης ἐπὶ τῶν δύο γαλλικῶν
φορηγῶν ἀτμοπλοίων „Chateau
Yquem“ καὶ „Nivé“, τῶν ἐκ
Τογκίνου καταπλευσάντων εἰς
Εὐρώπην. Τὸ πρῶτον τούτων
ἐγκατέλιπε τὸν λιμένα τῆς Ἀλόγ-
κης (Τογκίνον) τῇ 14. Αὐγούστου
1885 μετὰ 225 ἐπιβατῶν, τὸ
πλείστον ἀσθενῶν ἢ ἐν ἀναρρώ-
σει διατελούντων στρατιωτῶν. Τῇ
ἐπομένῃ ἡμέρᾳ ἐξεργάγη ἡ χολ-
έρα. Μέχρι Σιγκαπώρης εἶχον
ἤδη ἀποθάνει 8 ἐπιβάται ἐκ χολ-
έρας καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν κρου-
σμάτων ὁσημέραι ἠξέαντο, οὗ-
τως ὥστε ἠναγκάσθησαν ἐπὶ τέ-
λους ν' ἀποβιβάσωσιν ὅλους τοὺς
ἐπιβάτας εἰς τὴν ξηρὰν καὶ ν'
ἀπολυμάνωσι τὸ πλοῖον. Καθ'
ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ πλοῦ
ἀπεβίωσαν 38 ἐπιβάται καὶ ἅμα
τῇ ἀφίξει τοῦ ἀτμοπλοίου εἰς
Σουεζ ἐδέχθησαν αὐτοὺς νὰ ἐπιβληθῇ
αὐτῶν καθαρισμοί, ἐπειδὴ ὀλίγον
πρὸ τῆς ἀφίξεως αὐτοῦ εἶχε
συμβῆ πάλιν ἐν χολερικῷ κρούσματι.

Ἐπὶ τοῦ ἐτέρου ἀτμοπλοίου
„Nivé“, ἐγκαταλιπόντος τὸ Τογ-
κίνον τῇ 22. Σεπτεμβρίου μετὰ
606 ἐπιβατῶν, ἐξ ὧν 30 χολε-
ριῶντες, ἐξεργάγη ἐπίσης ἡ ἐπι-
δημία κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας
τοῦ πλοῦ, καίτοι δὲ οἱ νοσοῦν-
τες μετηνέχθησαν εἰς τὴν ξηρὰν,
συνέβησαν ἐν τούτοις μέχρι τῆς
ἀφίξεώς του εἰς Σουεζ δύο ἀκόμη
θάνατοι ἐκ χολέρας. Ἐκ τού-
των ὅλων καταφαίνεται ὅτι πρῶ-
τον καὶ κύριον εἶνε νὰ σχημα-
τισθῇ ἐν Σουεζ αὐστηρὸν διεθνὲς
λοιμοκαθατήριον, διὰ νὰ ἐπιβίωμεν κατόπιν ὅτι ἡ Εὐρώπη θὰ ᾔηεν προ-
φυλαγμένη ἀπὸ πάσης ἐξ Ἀσίας ἐπιδημικῆς εἰσβολῆς.

Ἡ ἰταλικὴ Κυβέρνησις ἀπένειμε τῇ πρώτῃ τοῦ νέου ἔτους 300 ἀρ-
γυρὰ καὶ ἄλλα τόσα χρυσὰ παράσημα εἰς ἅπαντας ἐκείνους ὅσοι κατὰ τὴν
χολερικὴν ἐπιδημίαν τοῦ 1884 εἶχον διακριθῇ ὡς πρόθυμοι βοηθοὶ τῶν
πασχόντων. Μεταξὺ τῶν παρασημοφορηθέντων εὐρίσκονται καὶ ὁ Νικοτέ-
ρας, ὁ Σάν Δόνατο, ὁ Καβαλλόττης καὶ ὁ Ῥόκος de Zerbi.

Γνωστὸν εἶνε ὅτι κατ' αὐτὰς ἀπεφασίσθη ἐν Γαλλίᾳ ἡ πώλησις τῶν
βασιλικῶν ἀδαμάντων, ἵνα λείψῃ ἀπὸ τῆς ἐστίας τῆς δημοκρατίας καὶ τὸ
τελευταῖον τοῦτο μαρτύριον τῆς δεσποτικῆς ἐν Γαλλίᾳ ἐξουσίας. Ὁ Ῥο-
σεφόρ προτείνει ἤδη διὰ τοῦ ὄργάνου του νὰ γίνῃ „παγκόσμιον λαχεῖον“
χάριν τῶν κοσμημάτων τούτων. Ἐπεξηγεῖ δὲ ὁ „Ἀδιάλλακτος“ τὴν πρό-
τασίν του ταύτην διὰ τῶν ἑξῆς: „Τοῦ γαλλικοῦ στέμματος οἱ ἀδάμαντες

ἔχοντες ἀξίαν 20 ἑκατομμυρίων τὴν σήμερον ἤθελον πωληθῇ μόλις καὶ
μετὰ βίας ἀντὶ 4 μόνον ἑκατομμυρίων. Τὸ καλλίτερον λοιπὸν εἶνε νὰ
τοὺς ἔξοφτωθῶμεν διὰ λαχείου. Ἡ λοιπὴ μοναρχικὴ Εὐρώπη, ὅπου ὁ
ἀριθμὸς τῶν ὁπαδῶν τοῦ μοναρχικοῦ πολιτεύματος εἶνε ἀκόμη τεράστιος,
θὰ σπεύσῃ νὰ λάβῃ μέρος εἰς αὐτό. Πρὸ πάντων δὲ τὸ μάταιον γένος τῶν
γυναικῶν ἤθελεν ἐξ ἐφόδου ἀρπάσει τὰ γραμμάτια τοῦ λαχείου μὲ τὴν ἐλ-
πίδα νὰ κερδήσῃ μικρὸν κόσμημα ἢ βελόνην τινά, τὴν ὅποιαν ἔφευρεν ἡ

Μαρία Λετσίνοβσκη ἡ ἡ Μαρία
Ἀντουανέττα· αἱ δὲ γυναῖκες τῶν
βοναπαρτιστῶν ἤθελον ἐφορμή-
σει πρὸς ἀπόκνησιν τῶν κοσμη-
μάτων τῆς Μαρίας Λουίζης καὶ
τέλος ἀπέναντι ὅλων τούτων οἱ
δημοκρατικοὶ θὰ ἠδύναντο πάλιν,
ἀν ἤθελον, τὰ κέρδη των νὰ
πωλήσωσιν ἐπὶ τοῖς μετρητοῖς.

Τὸ θωρηκτὸν „Resistance“,
ἐν τῶν ἀρχαιοτέρων σκαφῶν τοῦ
ἀγγλικοῦ στόλου, παρασκευάζεται
κατ' αὐτὰς εἰς πείραμά τι λίαν
σπουδαῖον. Ὁ πλοίαρχος ἐν τῇ
ἀγγλικῇ ναυτικῇ Fitzgerald πε-
ριβάλλει αὐτὸ ἤδη διὰ θώρακος
ἐξ ἐλαστικοῦ κόμμιος, διόσχυρι-
ζόμενος ὅτι αἱ ὑπὸ τῶν σφαι-
ρῶν ἀνοιγόμεναι εἰς τὸν τοιοῦτον
θώρακα ὅπαι κλείονται πάλιν ἄφ'
ἐαυτῶν. Περιμένομεν νὰ ἴδωμεν
τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πειράματος,
τὸ ἐποῖον ὅσον σπουδαῖον, ἄλλο
τόσον καὶ ἀλλόκοτον μᾶς φαί-
νεται.

Ἐνθυμοῦνταί τινες ἴσως
ἀκόμη τὰς κατηγορίας, ὅσαι
ἠγέρθησαν κατὰ τὸν ἐν Σουεζ
πόλεμον ἐναντίον τῶν ἀγγλικῶν
λογγῶν. Ἐλέγετο τότε ὅτι συνε-
κρίπτοντο κατὰ τὴν αἰχμὴν, δὲν
ἐξήγγοντο κατόπιν ἐκ τῆς πληγῆς
εὐκόλως καὶ ἐπομένως ἔσυρον
μεθ' ἐαυτῶν κατὰ τὴν ἐξαγωγήν
καὶ τὰ σώματα τῶν τραυματι-
σθέντων. Πρὸ τινων ἡμερῶν
λοιπὸν ἐγένετο ἔρευνα ὑπὸ τοῦ
στρατηγείου ἐν Aldershet εἰς τὰ
συντάγματα, παρ' οἷς παρατη-
ρήθη τὸ φαινόμενον τοῦτο καὶ
εὐρέθη, ὅτι πραγματικῶς αἱ κα-
τηγορίαι ἐκείναι ἦσαν ἀληθεῖς
καὶ δίκαιαι. Πεντήκοντα λόγχοι
ἐθραύσθησαν ἀμέσως, πριακόσκιαι
ἀπεδείχθησαν μαλακαὶ καὶ εὐ-
λύγιστοι εἰς ἄκρον, αἱ δὲ λοιπαὶ
ἐπτακόσκιαι πενήκοντα ἔθεωρή-
θησαν ὡς ὅλως „ἄχρηστοι“. Τοι-
αῦτα ἐλλείψεις ἂν συνέβαινον ἐν
Ἑλλάδι θὰ παρήγαγον μέγαν
κρότον καὶ θὰ ἐκίνουν τὴν χλεύην
πολλῶν, ἀλλ' ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπάρχει

συνήθεια τὰ ἀκάθαρτα ὁσπρόρουχα νὰ πλύνωνται κατ' οἶκον, καὶ διὰ
τοῦτο ὁ θόρυβος διὰ τὴν ἀνακάλυψιν ταύτην δὲν ὑπῆρξε τόσον μέγας,
ὅσον ὁ ἐσχάτως γενόμενος διὰ τινος ὀνάδας κακῆς πυρίτιδος ἀποσταλεί-
σας ἡμῖν πάλιν ἐξ Εὐρώπης.

Ἡ αὐτοκράτειρα Εὐγενία ὤρσεν εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης
ἐν Ζουλουλάνδῃ εὐρόντα καὶ κρύψαντα τὸν νεκρὸν τοῦ υἱοῦ τῆς νύμφης
ἐτησίαν σύνταξιν. Καὶ καθ' ἣν ἐποχὴν εἶχε μεταφερθῇ ὁ νεκρὸς πρίγκιψ
εἰς Εὐρώπην εἶχε λάβει ὁ νύμφης οὗτος παρὰ τῆς πρώτης Αὐτοκρατορίας
ὡς δῶρον πολῦτιμον ἀδαμάντινον δακτύλιον, ἀλλὰ τὸ κόσμημα τοῦτο ἠναγ-
κάσθη νὰ πωλήσῃ πρὸ ὀλίγου ἐν Βοστώνῃ, ἔνθα ἐπὶ τοῦ παρόντος διαμέ-
νεται. Ἡ Αὐτοκράτειρα ἔμαθε τὸ περιστατικὸν τοῦτο καὶ διὰ ν' ἀπαλλάξῃ
αὐτὸν περισσοτέρων στερησέων ἀπεφάσισε νὰ τῷ παρέχῃ ἐτησίαν σύνταξιν.

ΜΑΤΑΙΟΤΗΣ ΠΕΡΙΕΡΓΟΥ.

